

СЛОВА ПІДТРИМКИ

Не бійся, Я з тобою, не хвилюйся, бо я твій Бог.
Тебе зміцню й допоможу тобі і правцею
правди Своєї тебе Я підтримаю.
Шукатимеш ворогів своїх, але не знайдеш їх.
Хто проти тебе йшов війною, зникнуть.
Тому, що Я, Господь, твій Бог, тримаю твою правцею.
Це Я тобі кажу: «Не бійся, Я допоможу.»
Книга пророка Ісаї 41: 10, 12, 13.

КУЛЬТУРА Є ЗБРОЄЮ, ЩО ЕФЕКТИВНО ПІДТРИМУЄ ОПІР

Сьогодні Україна перебуває у стані війни. І всім нам треба добре усвідомлювати, що культура зараз важливіша, ніж будь-коли. В умовах, коли національна ідентичність перебуває під загрозою, ми маємо підтримувати мистецтво, оскільки воно є частиною ДНК кожного українця.

Мистецтво, незважаючи на війну, зберегло суттєве місце в житті українців, саме творчий дух дозволяє їм створювати блискучі, креативні реакції у відповідь.

Культура – це історія. Щоб краще зрозуміти сьогодення, поверніться до минулого. Щоб посприяти радикальному звільненню української ідентичності від російської культури, заявіть про українських композиторів, художників, поетів.

Ворог хоче зруйнувати історію України, безпосередньо атакуючи її культуру з метою культурного знищення країни. Але він не враховує сильного елемента українців – потужного вектора ідентичності через мистецтво. Артисти створюють – публіка отримує. У цьому випадку культура є зброєю, що ефективно підтримує опір.

У моїй творчості, присвяченій Україні, я не викриваю жахи війни, а прославляю величезний людський потенціал як найважливіший ресурс і силу у боротьбі проти окупанта. Ним володіє кожен громадянин України.

Я хотів би проілюструвати цю свою думку. Для своєї виставки «Київ Християнський», представленій у 2011 році у церкві Нотр Дам у Версалі, я написав (серед іншого) дві картини Успенського собору Києво-Печерської Лаври. На одній зображені руїни будівлі, зруйнованої під час другої світової війни (ця картина була на обкладинці спеціального випуску журналу «Гітара в Україні на війні» №15, 2022 р.), а на іншій представлений відновлений собор.

Помістивши ці дві картини поруч, я наголошую, що неможливо зруйнувати духовне. Хто б не атакував Україну, не зможе зруйнувати її культуру. З мого боку, це як акт ідеологічної боротьби, метою якого є наголосити, що тільки Людяність є силою творення. В моїх музичних композиціях також немає сліду бомб. Я вирішив підтримувати Україну та всіх українців, створюючи музичні пейзажі, натхненні цією безтурботною та мирною країною, якою вона була раніше, і якою вона буде після Перемоги.

Мистецтво терапевтичне. Зіткнувшись із щоденною агресією, митці є свого роду психотерапевтами у суспільстві, особливо коли воно перебуває у стані війни. Візьміть приклад Фредеріка Шопена для поляків та Джузеппе Верді для італійців. Завдяки художнім творам сьогодення та минулого Україна зміцнюється та готує себе до перемоги! Перемога людини у її Людяності! Не у війнах!

Жан АВІ

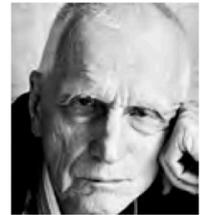

«Я вами захоплююся! Для мене ви всі – переможці! Я був дуже вражений вашою грою, вашим ентузіазмом і захопленістю. І це за таких умов, за таких страшних обставин... ви показуєте найкращі результати і ділитеся красою і радістю через музику!

Я бажаю всім вам щасливого майбутнього! І нам всім також!»

Ці слова сказав учасникам II Міжнародного конкурсу «KHARKIV GUITAR COMPETITION» голова журі – всесвітньовідомий чеський гітарист українського походження **Степан Рак**.

Поради українського композитора Святослава Крутикова щодо дисципліни розуму: «Нікого не треба ненавидіти – це лише заслаблює тебе самого, а на ворога не діє. Про ворога треба знати, що він – ворог, і, без емоцій, спокійно знищувати його, якщо є нагода.

І ще одна повчальна історія про підтримку нас трьох (Соловкін, Загорцев, Крутиков) нашим професором – Борисом Лятошинським, коли з подачі болотної партноменклатури, номенклатура НАША стала розшуковувати серед нас ФОРМАЛІСТІВ.

Борис Миколайович сказав буквально так: «Хлопці, головне – СПІТЬ! ЇМ тоді не вдалось позбавити мене сну, а таким чином – і сил для опору».

Вже не від нього, а від мами (арфістки Тетяни Воячек) знаю, як мужньо й гідно тримався Борис Миколайович на громадському судилищі.

До нас дійшло! Ми таки навіяли собі цей, і кілька інших самоочевидних принципів поведінки та психологічної гігієни. І досі ця порада живе і діє, і я повторюю її багатьом знервованим обстрілами, безсонням, гострими новинами, переживаннями за близьких, що на фронті... І тим, хто зміг дослухатись – допомагає».